

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 20 maja 2013 r.

Poz. 3605

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR KN-I.4131.1.284.2013.8 WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 9 maja 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

orzekam

nieważność § 14 pkt 1 i pkt 2 lit a uchwały Nr XXV/214/2013 Rady Miejskiej Pniewy z dnia 26 marca 2013 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego – złoża kruszywa naturalnego Zajączkowo, obręb Psarskie, - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXV/214/2013 z dnia 26 marca 2013 roku Rady Miejskiej Pniewy uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego terenu górniczego – złoża kruszywa naturalnego Zajączkowo, obręb Psarskie.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu wraz z dokumentacją prac planistycznych dnia 11 kwietnia 2013 roku.

Uchwałę podjęto na podstawie przepisu art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r., Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz przepisu art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012r., Nr 647).

Organ nadzoru dokonując badania zgodności z prawem uchwały, stwierdził co następuje:

Zgodnie z zasadą wyrażoną w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 7 kwietnia 1997 roku (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.) organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Poprzez działanie na podstawie i w granicach prawa w zakresie podejmowania uchwał przez organy jednostek samorządu terytorialnego rozumieć należy działanie zgodne z przepisami regulującymi podstawy prawne podejmowania uchwał; przepisami prawa ustrojowego; przepisami prawa materialnego oraz zgodne z przepisami regulującymi procedurę podejmowania uchwał. (por. wyrok WSA w Łodzi z dnia 21.01.2009r., sygn. akt III SA/Łd 564/08, wyrok NSA O/Z we Wrocławiu z dnia 20 kwietnia 1999r., sygn. akt II SA/Wr 364/098).

Przede wszystkim podnieść należy, iż w myśl art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 roku o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2010r. Nr 130, poz. 871), która weszła w życie dnia 21 października 2010 roku, do planów miejscowych oraz studiów, w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu lub studium, a postępowanie nie zostało zakończone do dnia wejścia w życie ww. ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. W przypadku przedmiotowego planu uchwałę o przystąpieniu do jego sporządzenia podjęto dnia 19 grudnia 2003 roku, zatem przed dniem wejścia w życie ww. ustawy z dnia 25 czerwca 2010 roku.

W myśl normy art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012r., Nr 647 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym przed dniem 21 października 2010 roku – zwanej dalej „u.p.z.p.” – ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Zatem obligatoryjnych ustaleń co do przeznaczenia oraz określenia sposobu zagospodarowania terenów dokonuje rada gminy w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jako aktu prawa miejscowego mają charakter przepisów powszechnie obowiązujących i stanowią podstawę prawną do wydawania decyzji administracyjnych. Tym samym muszą spełniać wymagania stawiane aktom prawa miejscowego, oczywiście z uwzględnieniem specyfiki przedmiotu regulacji oraz formy. Jednocześnie w uchwale w sprawie planu miejscowego dokonywana jest identyfikacja obszaru objętego zamiarem uregulowania przeznaczenia terenu oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. W konsekwencji uchwalając miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego i przyjmując w tej uchwale pewne ustalenia, rada gminy ma obowiązek zachowania granic obszarów, które zostały wyznaczone w uchwale o przystąpieniu do sporządzenia przedmiotowego planu miejscowego i dokonywać ustaleń wyłącznie dla obszaru objętego tymi granicami.

W myśl art. 15 u.p.z.p. ustalenie zagadnień, które winien obejmować plan miejscowy dokonuje się wyłącznie dla obszaru objętego planem. Tymczasem w przepisie § 14 pkt 1 i pkt 2 lit. a przedmiotowej uchwały, w rozdziale dotyczącym zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji, wprowadzono zapisy odnoszące się do zasad i sposobu transportu kruszywa poprzez drogi publiczne znajdujące się poza granicami opracowywanego planu. Na mocy tych ustaleń „zakazuje się przekroczenia dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu transportującego ładunek kruszywa na drogach publicznych znajdujących się poza granicami opracowania planu oraz zanieczyszczania tych dróg” oraz „nakazuje się określenie kierunków wywozu kruszywa drogami publicznymi, przed przystąpieniem do eksploatacji kruszywa naturalnego”. W konsekwencji zamieszczenie powyższych ustaleń, wychodzących **poza** przedmiot objęty regulacją planistyczną – poza granice opracowywanego planu - stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego określonych powyższą normą.

W myśl przepisu art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego (nawet nieistotne), istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Wskazanie w cytowanym przepisie podstaw nieważności uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oznacza, iż przepis ten stanowi *lex specialis* wobec art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

Mając na uwadze powyższe wydanie niniejszego rozstrzygnięcia jest w pełni uzasadnione.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga za moim pośrednictwem do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek